

tare, nu aflăm vre planuri; cu toate acestea, nefiind noi preocupati nici pentru propunerea guvernului, adeca comitatului „Kene,” si ne dorindu a fi preocupati nici pentru comitatul Dunării, svatuim pre comunitățile romane, să nu grăbescă a se pronunța, ci mai antaiu să se întielega între sine bine si să astepte pana ce vom fi în stare a conșoe si a apretiiu toate imprejurările din punctul de vedere al intereselor noastre omnilaterali; atunci apoi, si numai atunci, să ne pronunțăm cu totii, în buna armonia, pentru cea-ce vom află mai corospundetoru.

Proiectul regimului vră a formă comitatul Carasiului, cu scaunul în Lugosiu, cam de 160 mile □, si cu o poporatiune peste 300,000 de suflete, cam 93% Romani. Ar fi cel mai mare comitat în Banat, dar unicul în carele Romanii ar fi elementul compact si absolutu precumpniloru, precandu în cele lalte patru, acestu elementu ar slabi tare.

Se nasce deci si întrebarea: ore nu ar fi mai bine pentru noi, deca am mai avé si alte comitate, în cari elementul nostru se precumpenescă câtu mai absolutu?

Indegetăm astă data numai astă un'a întrebare; dar — mai sunt si altele, nu mai pucinu însemnate,

Si asiă — înca o data dicem: să ne cutăm bine, bine! —

Budapesta în 3/15 ian. dec. 1874.

O manopera, pre câtu de prăsta, pre atâtu de ridiculă — a domniloru de la putere si a respectiveloru organe ale loru, este tinentă loru — acuma dupa alegere, facta de dlu ginerariu Traianu Doda, alesulu deputatu dietale alu Romaniloru natiunali din tinentulu Caransebesiului.

Este conocutu pré bine, căci „Albina” a publicatu, pre cum am spusu la rondulu nostru espusu si autenticaminte, program'a cu care a candidatu dlu ginerariu, si de ascemenea imprejurările între cari a candidatu, — cumca densulu din capulu locului a respinsu de la sine insinuatiunea d'a fi candidatu prin partisanii guvernului, ba a denegatu solenulu guvernului pana si dreptulu d'a pune candidatu, revindecandu acestu dreptu numai poporului, si asiă a primitu numai candidatur'a de obligatu. alu poporului, pre langa o programa, mai preste totu identica cu a partitii nationale. Noi insi-ne si cu toti corospundintii nostri din acele părți — l'am consideratu si sustienutu ca partisanu alu nostru; ca atare elu a fost alesu de aprópe 6000 de alegatori romani: si acum — vine desertoriulu de Pavloviciu, si dupa elu turm'a mameluciloru publicistici, a se plange în gur'a mare, că — au fost pacaliti de Doda, că elu dintru inceputu s'a giratu de deakistu, ér la urma, si anume chiar în presér'a alegerei, fora veste a scosu alta programa lu lumina, prin carea s'a doveditu de appartinente la estremii natiunalisti!

Noi avem scire positiva, că domnii ce tieniu putere politica în Caransebesiu, atunci candu program'a ilustrului nostru ginerariu a aparutu în „Albina,” a studiat'o acest'a din litera în litera, si că — ce e dreptu, nu li-a placutu, dar în sentiulu nepotintiei loru d'a pune lui Doda unu contracandidatu, inghitindu-si necasulu, au tacutu si au lasatu neatacata candidatur'a. Ei bine, cum ei acuma vinu a se prefaca, că n'au conocutu acea programa, unica genuina a dlui Traianu Doda?!

Lucrulu — naintea noastră — nu este enigmatu de felu; domnii — au sciutu că nu potu pune altu candidatu si scóte la cale alta alegere în Caransebesiu, dar aceea totu nu vor a reconosece, că acolo partita deakista séu guvernamentale nu existe de felu; deci s'au prefacutu, si dóra au si mintitu susu la cárma, că Doda este omulu loru; ér acuma — rusina loru vréu s'o descaree pre cont'a dlui ginerariu.

Este o manevra miserabile, casi o suta altele ale acestoru ómeni, de multu abatuti de la calea adeverului si dreptătii.

Budapesta, în 2/14 ianuaru 1874.

(Scandale constitutionalu unghuresci.) Totu pre acelu tîmpu, candu în Panciova fruntasii autoritatiloru publice, cei chiamati a apérá legea si a sustiené dreptulu, a nume neviolabilulu dreptu de imunitate alu unui obligatu

dietale, candu aceia descenderandu legea si batjocurindu atinsulu sacru dreptu, din simpl'a cauza, că presinti'a lui Babesiu si întelniea lui cu alegatorii ce-lu careteau cu gramada acasa la elu, departe de loculu alegerei proprie, „influint'a alegerea” — spre daun'a candidaturului guvernamentalu, — voiau prin puterea fisica brutale, să-lu indeparte — nu numai din urbe, ci din întregulu tîmpu, atacandu-lu cu o nerusiuare ne mai pomenita, — totu pre acelu tîmpu în Solnocu, langa Tisa, într'unu cercu curatu magiaru, cu deputatulu Németh Alb. s'a intemplat'o alta istoria, desi de alta natura, dar — asemenea curioasa si caracteristica.

Numitulu deputatu, membru alu stangoi extreme, cortesiu faimosu, s'a infacisatu în Solnocu, pentru d'a lucră acolo în favórea unui candidatu alu partitiei sale, si încontra candidaturului partitiei din centru, cu numele Horánszky. Dar ce să vedoti! Partisanii acestui'a, audindu de venirea si scopulu lui Németh, s'au pusu cu gramad'a prin insultări si prin larma mare, a-lu impedece ca să nu póta grafi; mai apoi l'au urmaritu pana în cortelulu seu privatu totu insultandu-lu, ér la indepartarea sa din orasiu, aruncandu dupa elu cu petri si cu noroiu. La acósta ocaziune si acestu scandalu, a participatu si unu deregatoriu publicu, castelanulu din Solnocu, si acest'a a avutu cutesarea d'a spune în facia dlui deputatu Németh, că — nu-lu va lasá să vorbescă, ci — să se care!

Despre acósta intemulare toate foile magiare si germane din Budapeste scrisera, mai multu séu mai pucinu indignandu-se, si — urmările par' că o se fia nu numai unu procesu, ci înca si unu duelu. Căci dlu Németh, asupra celoru intemplate a facutu grele imputatiuni candidaturului Horánszky, despre carele tiene, că scandalulu s'a facutu cu scirea si din indemnulu aceluia.

Unele foi, între cari si „Ung. Lloyd,” afla că prin acósta portare brutale a plebei magiare, — culte si neculte, s'a vatematu dreptulu de imunitate alu deputatului Németh, si ceru deci întervenirea guvernului spre repararea vatemării si pedepsirea vinovatiloru.

Ei, dar ce ar dice aceste foi, deca brutalitățile autoritatiloru publice din Panciova ar fi fost îndreptate contra unui deputatu magiaru?!

Noi de altmintrelea, candu vedemu pre domnii de la putere si organelu loru, atâtu de fora frica si sfíela descenderandu dreptulu si calcandu legea — marturisim că, nu potemu să aflăm decátu pré naturale aceeasi séu ascemenea portare din partea poporului magiaru, carele este dedatu a tîné că, legea ce nu este respectata si nu obléga pre domni, nu póte să fia santa nici pentru elu.

Adeverulu e, că tocma cum facu domnii unghuri cu noi, asiă incepe a face plebea loru cu ei!

Dar — vai de tier'a, unde domnii prin alu loru esemplu, strica astfelu poporulu! Atare tier'a este a anarchiei.

Nici candu domnii de la putere nu vor fi în stare, a șterge din anim'a si memori'a poporului romanu si serbu, tristele impresiuni, ce fecera asupra-i multele abusuri si foradelegi, comise de organelu loru cu ocaziunea alegerei din Panciova! —

O scurta privire spre Spania.

Lucrurile în Spania, de la lovitur'a de statu din 3 ianuaru, au luat unu cursu, în câtu omului — candu privesce spre evenimente, i se impare a vede o mare casa de nebuni, între cari multi se afla — nu numai smintiti, ci si turbati séu furibundi.

Intemplarea de la 3 ian. cu spargerea adunării natiunali, se splica — fresce cu scopu de a salvá onórea ginerariloru rebeli, cumca ar fi fost o combinatiune patriotica, pentru de a salvá ordinea si puterea lui Castelar — în contra demagogiloru federali.

Unu adeveru mare si stralucitu s'a constatat'u aci, acél'a că, în momentulu pericolului, pana înca a nu intrá soldatesc'a armata în adunarea natiunale spre a o sparge cu baionetele, toate nuantiele partiteloru, în unanimitate si-au dechiaratu cea mai deplinu si nemarginita încredere în Castelar si i-au votatu dicta-

tur'a. Insa ilustrulu barbatu, cu anim'a infranta de dorere a respunsu si arefatu, că — este pré tardiu, că prin votulu de ne'ncredere de mai nainte, puterea a cadutu din manele sale si a devenitu préda altor'a, usurpatoriloru, cu cari elu nu mai póte să ése la cale!

Mai de parte, insusi ginerariu-capitanulu Pavia, celu-ce cu ómenii sei a spartu adunarea, susu si solenulu dechiară, cum că a facutu pentru d'a salvá puterea si chiar dictatur'a în manele patriotice, fidele ale lui Castelar. Acest'a a si fost provocatu, să primescă conducerea puterii; insa sublimulu barbatu a respinsu cu indignatiune — puterea venita din mani usurpatórie, de la ómeni, calcatori de cele mai sacre legi ale patriei!

Astfelu ginerariu complotisti, ei între ei, fora concursulu vre-unui geniu patrioticu adeveratu, compusera guvernulu asiă:

Presedinte: maresialulu Francisco Serrano, la resbelu; Juan Javala, la marina; Juan Topete, la justitia; Christino Martos, la interne; Eugenio Garcia Ruiz, la finantie; José de Echegaray, la fomenta; Tomas María Mosquera, la colonii; Victor Balaguer; în fine ministru de statu: Praxedes M. Sagasta.

Acestu guvernulu, curendu improvisatu, numai de câtu s'a apucatu a introduce statulu de asiediu — în toate partile ce i s'a imparatu periculóse, si a schimbá pe toti dregatorii, punendu pretotindenia ómeni de ai sei.

Dorere — procesu n'a decursu fora multa versare de sange; căci în mai multe urbi mari, anume în Valencia, Barcelona, Saragossa si Valladolid — poporulu si cu voluntarii inarmati, s'au opusu puterii usurpatoriloru si au încercatu a apérá legea — cu viétia, pre baricade!

Apoi si unii ginerari, au fost gat'a a întreprinde o contra-revolutiune, si asiă confusiunea si anarchia este — într'adeveru completa, iu câtu trebuie se-i planga omului anim'a, candu — privesce spre frumos'a, dar nefericita Spania.

Éta deci, astea sunt urmările guvernineloru rele, domniloru afurusiti, tendintiloru demoralisatórie de poporu!

Spania de 30 de ani, a avutu cele mai infernali stepaniri, de susu pona diosu; nine dintre căti au fost la putere, nu a ajunsu acolo pre cale onorabile si pentru scopuri umanitari — nobile; — ci — hotii si talharii culti, adeca bine dresati în mintiuna si insielatiune, perondandu-se s'au urcatu, prin intrigele loru si prin gratia demoralisatului capu de statu! Si — éta, unde a ajunsu biét'a tier'a si bietulu poporu. A ajunsu miseru si ticulosu, de se sfasia fiii sei între sine ca fierele selbatice; de nu mai existe credintia si onorabilitate si directiune nationale comuna; de — vocea, intieptiunea, devotamentulu marelui Castelar — fusera, ce e dreptu reconocute si admirate, nu insa si urmate de toti, ca o stéua tramisa de ceru, pentru d'a conduce si scóte, si salvá natiunea din labirintulu întunerecului!

Astfelu o patiescu pururia popórale stricate. De aceea noi mereu svatuim, conjurám pre amatulu nostru poporu romanu, să nu se lasă a fi amagitu, coruptu si demoralisatu de domni si de — uneltele loru, de iesuiti! Numai popórale, ce-si sciú pastrá moral'a, credintia în Ddiu si într'o dreptate eterna, numai acelea, ori câtu de simple ar fi ele de altmintrelea — potu securu să astepte unu viitoru mai bunu, o fericire adeverata pre pamentu. —

Am atinsu în nrulu precedentu despre caderea Cartagenei. — Este acósta cea mai poterica cetate a Spaniei, cu portu grandiosu la mare. Deci aci si-au fost alesu cuibulu, punctulu de operatiune, partit'a neimpacabililoru, adeca a comunardiloru. Astadi se dá cu scotóla, că acósta nu s'ar fi potutu întemplá, deca soldatesc'a, adeca ginerarii Republicei, nu ar fi favoritu pe sub mana pre acea partita, din caus'a, ca Republic'a să nu se póta consolidá si astfelu ca ei, acei gine-

rari, să aibe tîmpu d'a-si pune planurile în lucrare, pentru apucarea puterii.

Destulu că, în data dupa-ce soldatesc'a apucă puterea în Madrid, operatiunile contra Cartagenei mersera mult mai iute si mai ageru, încátu în 5—6 zile, rebelii din cetate sentira, că — nu se mai potu tîné, si într'aceea unu batalionu de venatori luă cu asaltu un'a dintre principalele intariture. Deci în nóptea spre 10, rebelii 2500 la numeru, cu comantele loru Contreras si cu Junta administrativa, se imbarcara pe fregat'a „Numancia,” si — prin mediloculu flotei republicane scapara în largulu marii, plutindu spre Africa. Se dice că scopulu le erá, a merge la Tunis si a-si oferí servitiale stepanului de acolo; dar lips'a de apa ii-a constrinsu a se abate la Oran, posesiune franceasa, si a se predá autoritatiloru de aci, de unde ei se transportara la Algir.

Este întrebarea că: fi-vor acesti rebeli-criminali, între cari sunt multi chiar condamnati prin lege la galere, — fi-vor ei reclamati de Spania, si — ce tîntu va adoptá Francia facia de atare reclamatiune?! O depesia mai nóua, ni spune că criminalii galeristi — s'au si datu dejá Spaniei. — Ce va mai urmá, vom vedé.

Alegerea dlui Generalu Traianu Doda,

de deputatu dietale în Caransebesiu.

Caransebesiu, în 1/13 ian. 1874.

Incepulu anulu nou, facendu-mi dulcea placere, d'a vi descrie actulu de alegere ce essecutaramu aici sambat'a trecuta, în 10 ian. n. spre bucuria comuna a Romaniloru.

Înca de vineri în 9 ian. la 2 ore dupa médiadi, incepura a sosi cei mai indepartati alegatori. Bravii nostri Rosiaveni si Almasieni facura inceputulu, supriindu cu flumirile loru cele multe si frumoase. Pana de séra se aflau în orasiu ca la trei mii de alegatori.

Sér'a, intrundu-se comitetulu centrale din Rosiava cu celu din Caransebesiu, dupa o consultare prealabile convocara o conferintia generale în sal'a de la „Pomulu verde,” unde alegendu-se dlu Vasileviciu din Rosiava de presedinte si dlu Ionasiu de notariu, se statori program'a pentru diu'a urmatória.

A dou'a dia de demanétia orasiulu fiu desteptatu prin sunetele mustcei, La 6^{1/2} incepura a se aduná alegatorii sositi, pentru ca să ése spre intemparare a localitatii, cari veniau pe drumulu Rosiavei. De la „Pomulu verde,” se pusera în miscare cu flumirile si cu muzica în frunte.

Ajungendu în Caransebesiulu nou si impreunandu-se cu alegatorii ce veniau în trupe mari, dupace dlu V. Popoviciu tînéu o cuventaru instructiva cu privire la actulu de alegere, se întórsera acuma aprópe 8000 (siesse mii) de alegatori érași în orasiu, între ne'nterupte de: „să traisca Traianu Doda.” Acest'a stá în feréstrea, salutandu cu inna-scut'a-i afabilitate — multimea, carea apoi adunandu-se în piatiulu comitatului asteptá în linisco si cu demnitate óra si actulu de alegere.

La 9 ore dlu presedinte alu comisiunei electorale I. Popoviciu, capitanu în pensiune, anuciandu inceperea alegerii, provocá pe alegatorii a-si numi pe barbati de încredere, cari cu unanimitate se aclamara în persónele dloru M. Popoviciu, protopopulu Mehadiei si I. Bistreanu, telegrafistu. Facendu apoi d. presedinte indatinatele întrebări, adunarea întrega respunde, că alege pe Generalulu Traianu Doda, pre carele deci presedintelu la 9^{1/2} ore lu proclamá de deputatu dietale alu acestui cercu. Urmara entusiastice strigări de „să traisca” si alegatorii cu totii se pusera în miscare catra locuint'a alesului deputatu, unde dlu Vas. Popoviciu, din insarcinarea comuna, salutá pre d. deputatu cu unu cuventu acomodatulu scopului. Dlu deputatu alesu multiu-mindu pentru încredere, dise că elu n'a amblatu dupa mandatulu de deputatu, ci a primitu candidatur'a numai la repetite provocări din partea conducatoriloru poporului. Spuse apoi că dupa poterile sale va coresponde acestei onorifice încredere, lucrandu în Diet'a tierii pentru dreptulu si îndestularea tuturoru poporeloru, esplicandu că, unu statu numai atunci póte fi securu, tare si mare, daca popórele lui si-afla într'insulu drepturi egali si garantia deplina

se ingrijescu nici chiar arhipastorii si institutiunile noastre bisericesti superioare. Apoi se mai avem voia din neajunsurile noastre, a contribui la fonduri si pentru dotatiuni mai bune?! Se ne ingrijim de sustinerea scaunelor protopopesi. si a consistoriilor, de spesele cele mari ale sinodelor si congresului? Reu judecati despre sentimentele noastre, pre santitorilor nostri!

Unica speranta ne mai mangaia, ca toti suntem *muritori*, si poate ca se va indura Dumnezeu, a ni trage odata si pre cei adaverati chemati, cari se se impartiesca nu numai de beneficoale, ci si de grigoale si necasurile noastre. Aminu. *Mai multi credintiosi.*

Aradu 1/13 ian. 1874.

Cum stamu cu clerulu nostru celu teneru? S'au disu, si se dice si astadi decatra multi, ca — „teologia nostra este asilulu magarilor.“ Dorere, acest'a grea sententia nu este absolutu — nejusta. Scimu ca sinodulu eparchialu de la 1870, tocmai pentru de a feri institutul clericalu de atare aspra sententia, decisese, ca numai teneri cu testimonie despre absolvarea gimnasiului superioare se se primisca in institutul clericalu; acest'a decisiune inu in data s'a aflatu pre esagerata, si in adeveru, ca bancele clericali incepusora a remane — gole; si ota ce vedemu astadi: *cati magaruti cu cretieruti — toti afla primire in institutul clericalu.* Dintru unu estremu intr'altulu! Ei bine; acest'a va se dica: a impli casa gola cu — gunoiu! Exemplu viu avem astadi. Unu teneru care in dilele aceste fu eliminatu din liceulu aradanu, plinu ca stupulu de *tertiu*, este primitu si — asculta prelegerile in teologia! Vinu acuma cu tota onorea a intreba: ore unu depravatu ca acest'a, si alti ca dinsulu, cari inotandu prin clasele gimnasilor din secunde in secunde, pona ce in fine si-incoronedia opulu cu terciu, — se pota fi spre binele, folosulu, vedea bisericii si a clerulu nostru? Ore facia de unu atare teneru se pota esesive cea mai mica speranta ca dinsulu, dupa ce a intratu in teologia se va indrepta? — Eu din parte-mi — credu ca nu; pentru ca, fiindu specialu in liceulu aradanu disciplina cu multu mai rigurosa decatu in teologia nostra, si asi sentindu-se atare teneru la noi multu mai liberu, credu ca cu atatu mai vertosu si-va continua portarea sa cea esesiva si neglijinta sa cea indatenata.

Apoi atari teologi dupa ce absolvedia, e lucru naturalu ca — se tiene ca invetiatu popia si — voesce a fi popa; si — cine nu seie proverbulu ca — „cu darea terci marea“, deci se se face popa; apoi poftimu: unora ca acestor'a se inerde s'orteu poporulu nostru! Vai de acelu poporu, carui i lipsescu barbati demni, in acaroru mana se se puna s'orteu lui, viitorulu lui! (F.)

Lipova in 1. ian. 1874.

Onorata Redactiune! Cu multa placere iu asta data condeulu in mana, spre a Vi descrie unu actu de stralucita invingere, care de si e numai locale, totusi servece de meritu causei nostre nationale in genere.

Ieri, Romanii din Lipova — triumfara la alegerea de primariu, seu cum i dicemu noi a *judelui opidanu*!

Dela *Grig. Gilipu* — sub a carui-a buna conducere la anulu 1818 s'a edificatu grandiosulu nostru edificiu scolare, — barbatu, cu destule calitati naturale frumoase, energicu si intreprindietoriu, er mai cu sema romanu verde si espresu, — Romanilor din Lipova, para astadi nu li-a mai succesu a-si pote alege — ei insisi cu votulu loru — capu comunale. Faptele demustra, ce nenorocire a fost acest'a.

De aci trebuie se deduca ca: stralucitulu acestu triumfu alu Romanilor lipoveni din 1874, este identicu, cu victori'a dela 1818, *anulu epoci!*

Si ca unulu, carele la multe ocazioni am indreptatu luarea aminte asupra persoanei alese, sum in acea buna credintia, ca ce n'au gatatu stramosiulu dela 1818, va duce in fine stranepotulu dela 1874, ca astfelu interesele poporulu nostru si ale causei romane de aici se se face ascurate pre ani inainte!

Dupa aceste splicatiuni, mi-permita' alu face cunoscutu pre alesulu jude la toti Romanii; este demnulu comerciantu alu nostru, *Davidu P. Simonu*, carele a fost alesu, cu 347 de voturi, contra altui candidatu nemtiu ce a intrunitu 168 de voturi, si a unui magiaru cu 13 voturi.

Representanti'a comunale, era nici se nu candidedie, dar providinta voi, ca dupa atatea dile, ba chiar dieci de ani de postpunere si suferintia, se ni rezara o data si mangaiere.

Traiesca bravulu poporu alegetoriu! Traiesca amatulu jude alesu! *Unu martore.*

Varietati.

— (*Ventilarea scolii.*) este un'a dintre temele cele mai multu desbatute, ca aerulu sanetosu in scola e unu factoru puternicu, la dezvoltarea tineriloru. S'au propusu felurite aparaminte, prin cari se se stracure din scola aerulu stricatu si se se inlocuesca cu altulu bunu. Inse parte ca nu se gasescu pretotindenia atari aparate, parte ca nu se pota procuru, au socotitu unii se suplinese lips'a prin aceea, ca in fiecare ora se se deschida odata ferestele. Dar si acest'a e impreunata cu multa neocomoditate, si a dese ori cu desordine. Reflectandu la unele desbateri de curundu ale acestei teme, Dr. A. Meier din Lubek conchide in „L. Z.“ ca este destulu daca dupa prelegeri se deschidu ferestrele pururia regulatu. Acest'a o practica desulu de lungu timpu, si cine numai i-a cercetatu scola, toti au laudatu aerulu celu bunu dintr'insa. Numai se recere ca, mai vertosu in timpuri cu plo, scolarii se lase in alta chilia vestmintele ude si victualiele. Mai vertosu la noi, acesta cestiune merita multa considerare, ca cogiocele ude, daca vinu in scola si se incaldiescu, au mare putere a strica aerulu si prin acest'a sanitatea tineriloru, caror'a apoi — o spunu insisi, — li pute scola. Cogiocele se se asiedie intr'alta chilia, pana ce vor ave prancii lipsa de ele, candu vor se esa din scola.

(*Multiamita publica.*) Biserica din Bolduru, comit. Carasiu, — Cas'a Domnului, uniculu locu de mangaiere ce a mai remasu astadi atatu de nepastitulu poporu romanu in Austro-Ungaria, din causa seraciei crestitoriloru — suferia multe lipse interne, — de cele esterne ne mai amentindu! Dede inu bunulu Ddieu, de se aflara familia, inzestrata cu pietate si zelu nobilu crestinescu, cari prin sacrificiele loru facura de disparura multe din cele mai mari lipse. La primul locu intre acele demne familii merita a fi amentita cea a dlui *Petru Cătrusca*, comerciantu din Lugosiu, care aflandu despre lipsele si seracia santei biserice din Bolduru, mai antaiu medilocu procurarea de vestimente bisericesti — nu numai eftine si fora profitu pentru sine, ci totu de o data si elegante; pre langa acest'a pentru prestoiulu ce sta golu, donu din parte-si unu mesaiu forte frumosu. Deci pentru aceste binefaceri, in numele comunei i se exprima cea mai ferbinte multiamita de preotulu *Ios. Jucu*.

(*In societatea „Petru-Maioru“*) se va ceti domineca, 18 n. l. c. „*Prisonerulu din Caucasu*“, traducere din francesu dupa *Xavier Maistre*, de *Petru Popescu*.

(*Inscintiare si rectificare.*) Portrete de ale dlui *Babesiu* se afla deja la dlu *At. Barianu*, (Altepostgasse nr. 1.) dar pretiulu unui singuru esemplariu, cu totu cu spelele de transportu, este 1 fl; 10 esemplaria inu se dau cu 6 fl. adeca cu 60 cr. unulu.

Publicatiune.

„Spre adunca parere de reu a Comitetulu loteriei din Deva, sortitur'a nu se pote effectui, din causa ca peste 3000 losuri sunt inca ne-incasate.“

Ragamu pre toti cei-ce au losuri spre vendiare, a trage *binii n'ntardiatu*, ca se nu fimu in neplacuta positiune de ale publica numele.

Comitetulu inca face atenti pre toti posesorii de losuri. ca — dupa sortitura, se vor publica tote numerele cascigatorie prin tote diarele romane. A raspunde inse totu-

roru celoru ce dorescu informatiuni despre loteria, nu este posibilu, caei atunei pucinelu venitu alu loteriei s'ar spesu numai pe correspondentia.

Deva, 1/13 ian. 1874.

Comitetulu loteriei.

Teatru romanu.

Se esimu iute din incalcela! — Se nu se eugete, ca e vorba de vr'unu edificiu pentru teatru romanu, ceea ce aiurau si sbiciuiau — nu de multu — invetiati scolii *Iassiane*, cari atatu de bine se vedu a fi intrudusi in cursulu intreprinderiloru nationali, incatu cadiura in ne-nsemnat'a (!) retacire, de a cufunda *infintiarea unui fondu de teatru* pentru Romanimea de dincoce de Carpati — cu *redicarea unui edificiu de teatru*. Nu e vorba aci nici chiar de *infintiarea fondului de teatru*, care lucru astadi, intre grelele imprejurari ce ne au coplesitu, abia mai pote se fie amintitu.

Vorb'a e aci de ceva mai pucinu, si — totusi multu mai multu: de *punerea in scena a armoniossi limb'e romanesci*, si inca in capitala romanofagiloru frati magiari, in *Budapesta*. Asia este! — In a *dou'a* si a *trei-a* di de *Cretionulu romanescu*, dlu *Ionescu*, artistu comicu si cantaretu romanu, d'impreuna cu amabile-i socia, dn'a *Fani*, si cu dibaciulu pianistu, dlu *V. Enghiu*, nu pregetara a visita — dupa cum se anuncase cu catova dile mai nainte — colonia romana de aici, si delactand'o, de o parte a-i siopti virtutile, cari — imbracisandu-le, vom ajunge se ni realisamu sublimela aspiratiuni nationali, er de alt'a sbicivindu vitiele, cari ruginescu si consuma otielulu Romanismului.

„Cas'a“, aiurata de fratii *Iassiani*, nu ni ar fi stricatu. O mana neveduta inse — in lips'a acleia — se pare a fi lucratu, ca *Thalia romana* se dec unu afruntu reutatosiloru nostri compatrioti. Chiosculu din promenada *Szécsenyi*, — a acelu-a care puneu terminu pentru magiarisarea, si de aci stirpirea sentinlei romane din Orientele betrancei Europe, — dede adapostu *Thaliei romane*, ca se ofere publiculu participante ocaziunea, d'a se convinge, ca dorinta lui *Szécsenyi* fu una utopia.

Pretia nostra compania teatrale, gravu unu revasiu epocale in cartea vietii coloniei daco-romane de aci. Nu potemu decatu aplauda din anima norocita a *Idoia* a dlui artistu, d'a visita acestu cuibu si d'a alege atari piese, acaroru fondu — in mare parte — sunt o icona fidele a starii nostre actuali. Caci — candu „*ciobanulu*“ se plangea si condamna nefidelitatea „capreloru“, nu poteau se nu'ntielega d'ai nostri cei sicutati si pestruti la anima; candu „*munteanulu*“ parodia — cu dreptu cuventu — pre cei ce desconsidera moravuri, datece, porturi si limba stramosiesca, nu poteau se nu sentia multii nostri cameleoni; er de receptele „*mamei Angelusia*“, cu greu va fi scapatu cineva neatinu la anima. — Apoi — „*Jidanulu gar-distu*“ dora nu va fi fost toca la urechi'a surdului, caei grele timpuri ne astapta; — cu unu cuventu piesele, alese si reprezentate de iubitul nostru *Ionescu*, un'a cate un'a erau margaritari. In ele nu se cruti deriderea si condamnarea peccatului, fia nationalu fia sociale, — dar totu de o data se apretiuia, admira si recomanda virtutea. In asta privintia nu remase nemicu de doritu.

Catu pentru punerea in scena, compenindu dificultatile intempinate in lips'a unei sale, acomodate pentru teatru, precum si acea imprejurare ca compania abia se apropia de duale, ori care participante pote fora sifla a o clasa de bine *nimerita*. Dlu *Ionescu* dede o proba eclatante despre calitatile-i eminenti si demne de lauda, spriginire si incuragiare. Avemu artisti celebri chiar de pre bine straine, dar cu dlu *Ionescu* inca ne potemu lauda in sfera sa; pana si strainii participanti nu intardiara a-si manifesta indestulirea si a-i recunosce talentulu. Pucine fractiuni stirbescu perfeptiunea artistului nostru, dupa cum proba in tote piesele reprezentate, cu escolintia inse in „*Cucón'a Chiritia*.“

Deca am ave locu a face o critica detaiata, mai agera, am areta, ca frantura din „*Nunta tieranesc'a*“, adeca „*Greculu amorisatu*“, a lasatu de doritu unele: dar calea

pana la perfeptiunea superlativa, e cruntiorosa; — domnulu *Ionescu* inu prin perseverantia sa, nu e indoieia, ca o va atinge. Nainte deci — *Traianide*!

Ar resta intre, altele, clasarea tientei publiculu de aici facia de visit'a iubitului oспе. A bucinu laude — te lovesci de paretii peccatului, er a spune faptulu nudu, er par' ca n'am pote fora regrete. Ranele nationali sunt multe la noi, si trebuie se fimu forte scrupulosi, candu este ca se incercamu a le vindeca. Ajunge ca — tenerimea s'a afirmatu ca conscia de sine, si publiculu romanu, in genere, in ser'a prima s'a infacisiatu in celu mai completu numeru, er in a dou'a multi se absentara.

Motivele — nu le cercetamu, dar — cu atatu mai pucinu vom admite aprobabilitatea loru. —

Dlu *Ionescu* a plecatu de aci pentru Viena, er de acolo va visita pre fratii din tieruti'a romana nordica, aservita Austro-ungariei. In curatienea consciintei ve conjuramu, frati romani din patru aughiuri, se nu pregetati a pretiui artea dlui *Ionescu* si a-lu spriginu, dupa potintia; caei teatrulu e cea mai eficace scola: *instructiunea ni o presera cu vesella.*

Avisu.

Societatea „*Petru-Maioru*“, va tiene o sedintia generale extraordinaria, in localitat'a sa (vaczi-ntca nr. 12.) domineca in 18 l. c. n. la 4 ore, p. m. — la carea cu onore sunt invitati toti p. t. dni membri.

Budapesta, 15 ianuaru n. 1874.

Gavrilu Mihalyi, jun. presedinte.

Publicatiuni tacsabili.

„ALBINA“

Institutulu de creditu si de economii in Sibiu.

Terminulu pentru raspunderea ratei a 10. si *celei din urma*, de 10 florini, dupa certificatele de actiuni ale institutulu nostru, e 1. februaru a. c. Dupa incurgerea acestei rate certificatele se voru schimb'a in sensulu §-lui 10 din statute, cu *Actiuni definitive*. Din'a, in care va incepe espeduirea acestor'a si modalitatile mai de aproape, se voru face cunoscutu prin publicatiune a-nume.

Sibiu, 5 ianuaru 1874. 2—3

DIRECTIUNEA INSTITUTULUI.

Avisu.

Subscribulu are onore a aduce la cunosciinta onoratulu publicu, cumca si-a deschisu *cancelaria advocatiale* in *Lugosiu*, strat'a comitatului, in cas'a socrei sale *Sofia Dicu*.

Se primescu deci aci totu felulu de cause procesuali, concursuali, cambiali-comerciali, insarcinari de aparare in cause criminali, solicitatiuni, precum si cause de natura administrativa, ce cadu in sfera de activitate advocatiale.

Subsemnatulu promite intru naintarea tuturoru causelor ce i se vor incredinti, atatu inaintea judetialor si autoritatiloru competinti, catu si afora de acelea si ori unde va cere interesulu partiloru — tota ostenela si promptetia ce trebuie se caracterisedie pre unu *advocatu*, carele in sfera oficalu seu scia si dorescu a se face demnu de increderea publica. —

Lugosiu, 30 dec. 1873.

George Martinescu mp. advocatu din legile comune, si cambiali.